

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake het beroep d.d. 10 oktober 2011 van X, hierna te noemen appellante, tegen het besluit d.d. 30 augustus 2011 van de examencommissie van Tilburg Law School waarbij haar een negatief bindend studieadvies (BSA) voor de Bacheloropleiding Bestuurskunde werd gegeven.

De examencommissie, hierna te noemen verweerster, geeft aan dat appellante niet in bezwaar is gekomen tegen het voorlopige advies d.d. 29 juli 2011. Daarnaast heeft ze in het vermelde in het beroepschrift geen mogelijkheid gezien tot een minnelijke schikking te komen en derhalve op 14 oktober 2011 verweer gevoerd. De op het geding betrekking hebbende stukken hebben vanaf 15 oktober 2011 ter inzage gelegen.

Op 20 oktober 2011 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van het beroep. Daarbij was appellante aanwezig. Namens verweerster verscheen Y. Tijdens de zitting zijn appellante en verweerster in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

Appellante is de opinie toegedaan dat een negatief bindend studieadvies op haar niet van toepassing is vanwege persoonlijke omstandigheden. Appellante heeft, zoals ze mondeling heeft toegelicht bij de hoorzitting, bij aanvang van haar studie de studieadviseur geconsulteerd in verband met te verkrijgen vrijstellingen en tevens contact opgenomen met de studentendecaan in verband met haar medische problemen. Zij geeft aan daarbij gemeld te hebben, gedurende haar gehele schoolcarrière, door een sinds 2007 ontstane ziekte studievertraging te hebben opgelopen. Volgens appellante heeft ze echter de studentendecaan slechts deels van haar medische problemen op de hoogte gebracht, omdat ze het moeilijk vond daarover te praten. Bovendien was ze begin 2011 emotioneel erg geraakt door een natuurramp in het land waar haar familie woont en heeft ze daardoor veel tijd gestoken in het mede organiseren van hulpacties. Daarnaast maakt ze zich zorgen om haar zieke vader en voelt ze zich verantwoordelijk voor de gang van zaken thuis. Toen ze vervolgens hard aan het werk was om zich voor te bereiden op de tentamens van mei 2011 moest ze voor een onderzoek naar het ziekenhuis. De medicijnen hebben inmiddels de klachten verminderd, maar er loopt nog steeds onderzoek naar de oorzaak van haar medische problemen. Zij verzoekt dan ook onder deze omstandigheden in aanmerking te mogen komen voor een verlenging van haar BSA. Ze verwacht, mede gezien haar ambities en de ondersteuning van haar ouders, haar studie nu tot een goed einde te kunnen brengen.

Verweerster voert aan dat zij het door haar verstrekte BSA wil handhaven. Op 24 januari 2011 heeft verweerster appellante cf. art. 7.8b WHW schriftelijk gewaarschuwd in verband met de studievoortgang. Verweerster heeft bovendien advies gevraagd aan de studentendecaan inzake de relatie tussen de studievoortgang en de door appellante gemelde medische problemen. De studentendecaan kwam tot de conclusie dat er weliswaar iets aan de hand was, maar de situatie van appellante niet valt onder de bijzondere omstandigheden, zoals in artikel 31 lid 7.1 van de Onderwijs- en examenregeling 2010-2011 van de bacheloropleidingen van de Faculteit

Rechtsgeleerdheid, hierna te noemen de regeling, is gedefinieerd en heeft daarom in juni 2011 een negatief advies gegeven. Verweester geeft aan dat appellante haar er niet van heeft kunnen overtuigen dat er een causaal verband is tussen de buitengewone omstandigheden conform art. 31 lid 7.1 en de geringe studievoortgang cq. dat haar buitengewone omstandigheden in voldoende mate van toepassing zijn om af te wijken van haar eerdere beslissing. Bovendien heeft appellante verweester er ook niet van kunnen overtuigen dat ze andere geldige redenen had om niet te voldoen aan de gestelde minimumeis in het kader van het bindend studieadvies. Verweester stelt dat de omstandigheden conform art. 31 lid 7.1 niet in die mate van toepassing zijn, dat daardoor de slechte studieresultaten verklaard kunnen worden.

Na kennisneming van de gedingstukken, acht het college het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt.

De Bacheloropleiding Bestuurskunde is aangewezen als een opleiding waarvoor een afwijzend bindend studieadvies als bedoeld in artikel 7.8b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan worden gegeven.

Op grond van de toepasselijke wettelijke bepalingen kan een afwijzing slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur (in casu de examencommissie), met inachtneming van zijn/haar persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Studenten die een beroep willen doen op persoonlijke omstandigheden worden verwezen naar de studentendecaan, die, gehoord de student, een advies uitbrengt aan de examencommissie. Een beroep op persoonlijke omstandigheden dat gehonoreerd wordt, leidt vervolgens tot een uitstel van het BSA. Artikel 31, lid 7.1 van de regeling geeft een limitatieve opsomming van de persoonlijke omstandigheden die in aanmerking komen bij bindend studieadvies.

Appellante beroept zich op medische- en familieomstandigheden om uitstel van BSA te verkrijgen.

Het college begrijpt dat appellante zich al in een vroeg stadium van het studiejaar heeft gemeld bij de studieadviseur in verband met het verkrijgen van vrijstellingen (voor in totaal 21 erts) en vervolgens op 17 november 2010 contact heeft opgenomen met de studentendecaan in verband met medische problemen. Op 24 januari 2011 heeft verweester de waarschuwing in het kader van de studievoortgang verstuurd. Appellante heeft een medische verklaring van een neuroloog overgelegd en tevens aangegeven dat door de medicatie verbetering optrad. Uit de medische verklaring blijkt, aldus begrijpt het college, dat zij onderzoek heeft ondergaan en dat deze verklaring de stelling van appellante ondersteunt dat zij een medisch probleem heeft. Daarmee staat echter niet vast dat dat ook de oorzaak is van de negatieve studieresultaten. Voor de beoordeling van het causaal verband baseert verweester zich mede op het gemotiveerde advies van de studentendecaan. Deze persoon is in staat en ook toegerust om het causaal verband te beoordelen. Het college acht het dan ook rechtmatig dat verweester in deze zaken hoofdzakelijk afgaat op dat advies. Mogelijk op de studie van invloed zijnde familieomstandigheden heeft ze niet eerder gemeld dan in haar beroepschrift, waardoor niet voldaan is aan de in de regeling voorgeschreven tijdige melding ter toetsing van het causale verband. Daarnaast heeft verweester naar het oordeel van het college in redelijkheid mogen meewegen dat appellante,

gezien de verleende vrijstellingen, het geringe aantal van 23,4 erts (zijnde 60 % van de 39 erts die nog restte na verlening van de vrijstellingen) diende te behalen van de verplichte eerstejaarsvakken om te voldoen aan de studievoortgangsnorm van 60%. Zij behaalde echter van voornoemde verplichte vakken slechts 15 erts.

Gelet op het voorgaande is het college van oordeel dat de beslissing van verweerster niet als kennelijk onredelijk is aan te merken.

Het college verklaart het beroep derhalve ongegrond.

Aldus besloten op 20 oktober 2011 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 636, 2501 CN Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.